

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2017 r.

sprawy **P. M.**,

skazanego za popełnienie przestępstwa z art. 178a § 4 k.k.,

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego,

od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 1 lipca 2016 r.,

sygn. akt IV Ka (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 8 lutego 2016 r., sygn.

akt IX K (...)

postanowił

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciążyć skazanego P. M. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 1 lipca 2016 r., sygn. akt IV Ka (...) Sąd Okręgowy w K., po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego P. M., utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 8 lutego 2016 r., sygn. akt IX K (...), którym oskarżony P. M. został uznany winnym popełnienia przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. i wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat.

Od prawomocnego wyroku Sądu odwoławczego kasację wniósł obrońca skazanego P. M., zarzucając:

- rażące i mogące mieć wpływ na treść orzeczenia naruszenie art. 433 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 193 k.p.k. i art. 201 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. z art. 170 § 1 pkt 5 k.p.k. poprzez oddalenie sformułowanego w apelacji wniosku dowodowego o dopuszczenie uzupełniającej opinii dr A. S. celem ustalenia czy psychoaktywne działanie środka odurzającego w postaci konopi innych niż włókniste może ulec zakończeniu, pomimo iż we krwi konsumenta obecne są kanabinole w stężeniu 5,7 ng/ml, a w konsekwencji zaakceptowanie błędnej oceny dowodu z opinii tej biegłej, którą Sąd Rejonowy uznał, za pełną i nie budzącą wątpliwości;

- rażące i mogące mieć wpływ na treść orzeczenia naruszenie art. 433 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 193 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. z art. 170 § 1 pkt 5 k.p.k., poprzez oddalenie wniosku dowodowego zawartego w apelacji o dopuszczenie opinii biegłego lekarza toksykologa na okoliczność ustalenia czy zachowania oskarżonego opisywane przez świadków w postaci agresji, zmienności nastroju, bełkotliwej mowy mogą być wynikiem oddziaływania środka odurzającego w postaci konopi innych niż włókniste, a także celem ustalenia na czym polega nieprawidłowa reakcja źrenic i czy towarzyszy ona konsumowaniu marihuany oraz wskazania jakie są zewnętrzne objawy wpływu konsumpcji marihuany na psychomotorykę, oraz celem ustalenia czy stężenie kanabinoli we krwi na poziomie 5,7 ng/ml należy uznać za wysoki, a w konsekwencji zaakceptowanie naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 193 k.p.k. poprzez poczynienie ustaleń wymagających wiadomości specjalnych bez zasięgnięcia opinii biegłego (w zakresie przyjęcia, że ustalone zachowania oskarżonego w postaci agresji i bełkotliwej mowy były wynikiem oddziaływania środka odurzającego, nie zaś jego właściwości osobistych).

Podnosząc te zarzuty obrońca skazanego wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Prokurator Prokuratury Okręgowej w K. w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja obrońcy P. M. okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym, co skutkowało jej oddaleniem (art. 535 § 3 k.p.k.).

Analiza akt sprawy, a w szczególności uzasadnienia zaskarżonego wyroku, nie potwierdziła zasadności wywiedzionych w kasacji zarzutów dopuszczenia się

przez Sąd odwoławczy rażącego naruszenia przepisów prawa procesowego. Z uzasadnienia orzeczenia tego Sądu jasno wynika, że analizą i oceną objęto przeprowadzone w sprawie przez Sąd I instancji dowody, w tym kwestionowane przez obrońcę opinie biegłej A. S.. Zdaniem Sądu odwoławczego zarówno opinia pisemna jak i ustna spełniła walor pełnowartościowego dowodu wyjaśniającego wszystkie sporne kwestie, w tym przede wszystkim te dotyczące oceny zachowania oskarżonego podczas zatrzymania jak i wszelkich wątpliwości w zakresie wpływu zażytego środka odurzającego na reakcje i zaburzenia psychomotoryczne.

Przypomnieć jedynie należy, że u oskarżonego stwierdzono w okresie dwóch godzin od zatrzymania 5,7 ng/ml THC, a jak wynika z opinii biegłej stężenie 2,5 ng/ml THC lub wyższe powoduje, że skutki zaburzeń psychomotorycznych są porównywalne do tych jakie wywołuje alkohol etylowy w stężeniu powyżej 0,5 promila. Stan pod wpływem środka odurzającego występuje wówczas, gdy wartość stężenia progowego przekracza dla THC 2,5 ng/ml (s. 6 i n. uzasadnienia).

Jak prawidłowo ustalił Sąd odwoławczy, nie było zatem ani potrzeby ani konieczności powoływania kolejnego biegłego czy biegłych celem stwierdzenia okoliczności, które w tej konkretnej sprawie, z uwagi na brak możliwości indywidualnego ustalenia kiedy i w jakiej ilości oskarżony zażył środek odurzający, będą miały li tylko znaczenie i odniesienie do ogółu populacji, po wtóre zostały już przedstawione i omówione przez opiniującego w tej sprawie biegłego. Prawnokarna ocena zachowania oskarżonego pod kątem odpowiedzialności z art. 178 a k.k. należeć mogła wyłącznie do Sądu, zaś wnioski opinii pełniły w tym zakresie rolę co najwyżej pomocniczą i uzupełniającą. Zachowanie oskarżonego opisane przez funkcjonariuszy policji w zestawieniu z wynikami badania oskarżonego na stężenie THC we krwi uzasadniły twierdzenie, iż w chwili zatrzymania znajdował się on pod wpływem środka odurzającego w rozumieniu art. 178 a k.k.

Obrońca poza polemiką z prawidłowymi ustaleniami faktycznymi Sądu w zakresie sprawstwa P. M. z art. 178a k.k., nie przedstawił żadnych racjonalnych argumentów mogących w sposób skuteczny podważyć decyzję i stanowisko Sądu odwoławczego.

Na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k. rozstrzygnięto o kosztach postępowania kasacyjnego.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

l.n